

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcij lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadrage z omejenim poročstvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.
Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 5-20
za pol leta 2-60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5.— vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelek „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 841.652.

V Karpatem lesu tupatam boji. Uspehi naših topov ob doljnji Nidi.

Uspešni boji v stirijski dolini. Ruski napad vzhodno od Pjotrkowega zavrnjen. — Na nemško-ruski fronti manjši boji pri Kalvariji. Drugače položaj neizpremenjen. Bombardiranje angleške obali. Pri Ostende-Nieuportu ter med Mozo in Mozelo artiljerijski boji. Francoski letalski napad. Turki zbirajo močne čete na Galipoljskem poluotoku. Nemška letala v Durdanelah. — Boji med Angleži in Turki v Mezopotamiji.

DUNAJ, 16. (Kor.) Uradno se razglša: 16. aprila, opoldne.

Na Poljskem je bil zavrnjen ruski napad pri Błogijah, vzhodno od Pjotrkowega.

Ob doljnji Nidi je naša artiljerija s strelji užgala municijsko skladišče. Več ruskih strelskih zapovedi, ki so bili v našem učinkujočem topovskem ognju, so nasprotniki zapustili beže ob velikih izgubah.

V Karpatih je prišlo samo v Karpatem lesu do posameznih bojev. Prodirljiva ruska pehota je bila, kakor vedno, zavrnjena ob znatnih izgubah. 450 ujetnikov.

Delni boji v stirijski dolini so dali naslednjih 268 ujetnikov.

Nomestnik načelnika generalnega štaba: pl. Hofer, iml.

Z nemško-ruskega bojišča.

BEROLIN, 16. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 16. aprila.

Vzhodno bojišče. — Na vzhodu je položaj neizpremenjen.

V manjših bojih pri Kalvariji smo zadnje dni ujeli 1040 Rusov in zajeli sedem strojnih pušk.

Vrhovno armadno vodstvo.

Ruski listi o položaju.

PETROGRAD, 15. (Kor.) V »Novem Vremenu« priznava Menšikov, da od načrta sestradanja Nemčije ni pričakovati veliko. Nemčija proizvajala v mirnih časih kakih 75 odstotkov svoje porabe žita, ki se ob majhnih skrajšavah prav lahko da izravnavati v prehranjenem nemškem ljudstvu. Nemci bi mogli sedaj lahko dokazati, da imajo najmočnejše živce in da so zato nepremagljivi. Novi način vojevanja opovrgava vsa stara vojna pravila.

Razpravljajoč o vzrokih pomanjkanja premoga na Ruskem izvaja Menšikov, da ni vzrok samo pomanjkanje železniških voz, temveč da do zadnjega tudi odpoveduje produkcija premoga. Ugotavlja pa, da Nemčija, dasiravno je industrijska država, nikakor ne trpi pomanjkanja premoga, dasiravno nemška mesta zaradi svoje višje kulture in goste železniške mreže potrebujejo znatno več premoga. Menšikov preiskuje, kateri minister je kriv, da se v zadnjih letih ni gradilo dovolj železnic in se ni poskrbelo za nabavo dovolj obratnega materiala.

»Rječ« ugotavlja, da je bila zadnja ruska žetev daleč pod povprečnostjo in da je popolnoma slaba letina krmil, tako da vključ temu, da se je izvoz zmanjšal za 273 milijonov pudov napram letu 1913, zaradi velikih vojaških potrebščin vlada draginja krmil in žita. K temu pa še prihaja desorganizacija vsega žitnega trga in pomanjkanje zadostnih transportnih sredstev.

Z zapadnega bojišča.

BEROLIN, 16. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 16. aprila.

Zapadno bojišče. — Pred Ostende-Nieuportom so se udeleževale večerji artiljerijskega boja sovražne torpedovke, katerih ogenj pa je kmalu moral umolkneti.

Ob južnem robu St. Eloi smo po razsrešitvi zasedli dve hiši.

Na južnem pobočju Loretske višine se od danes ponovi zopet vrše boji.

Z zapadnega bojišča.

BEROLIN, 16. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 16. aprila.

Zapadno bojišče. — Pred Ostende-Nieuportom so se udeleževale večerji artiljerijskega boja sovražne torpedovke, katerih ogenj pa je kmalu moral umolkneti.

Ob južnem robu St. Eloi smo po razsrešitvi zasedli dve hiši.

Na južnem pobočju Loretske višine se od danes ponovi zopet vrše boji.

PODLISTEK

GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépain

— Ali ti je šegav tiček, ta Carcan!

— Prinesiti moram odgovor, gospod, — je rekla Pivoine.

— Da, da, potem . . . takoj . . . treba je nekaj časa, preden se dobi ono, česar želi tvoj gospod . . .

Tonneller se je prekinil in se iznova posmejal. Ptem pa je poklical natakarija: — Na štev. 4 naj se zakuri!

Natakari je odšel.

Pivoine je od trenutka do trenutka prihajalo slabše.

V par minutah se je vrnil natakari in je javil svojemu gospodu, da je kabinet pripravljen.

— Pojdite z menoj, gospodična! — je rekel gostilničar Pivoine.

Pivoine je odšla z njim. Šla sta v prvo nadstropje, potem pa po hodniku, na katerega se je odpiralo kakih osem do deset vrat, in sta obstala pred štev. 4.

Med Mozo in Mozelo so se vršili samo artiljerijski boji.

Uporaba bomb z zadušljivo vplivajočimi plini in pehotnimi eksplozivnimi kroglicami s strani Francozov narašča.

Ob jasnem, razglednem vremenu je bilo delovanje letalcev včeraj zelo živahno. Sovražni letalci so obmetavali kraje za našo fronto z bombami. Tudi Freiburg so zopet napadli in je bilo tamkaj ubitih in ranjenih več civilnih oseb, zlasti otrok.

Vrhovno armadno vodstvo.

O bojih med Mozo in Mozelo.

ZUERICH, 16. (Kor.) Razpravljajoč o bojih med Mozo in Mozelo, opozarja »Neue Züricher Zeitung« na dejstvo, da so francoski podatki o pridobitvah v dijamantalnem nasprotstvu s poročili nemškega generalnega štaba. Različnosti v mnenjih si ni mogoče razlagati drugače, kakor da se je Francozom pač posrečilo, da so se polastili posameznih nemških postojank, dočim se je vpad v glavne postojanke posrečil le na nekaterih manjših točkah. Kakor hitro so se pričeli francoski splošni napadi, so Nemci izdali predstražni ukaz, da naj se umaknejo na glavne postojanke, tako posebno v Pont a Mousson. Tudi povdarjajo nemška poročila izrecno, da Francozi niso prišli preko linije Regnieville-Feyen en Hanaye. Ti kraji so ostali torej v posesti Francozov, ravno ker so se nahajale tamkaj poprej nemške predstraže. Isto velja tudi za Fremery in Goussainville.

Učinek bomb, vrženih od sovražnega letalca na mesto Freiburg.

FREIBURG V BREISGAVI, 15. (Kor.) Od oseb, ki so bile včeraj od bomb, ki jih je metala sovražni letalec, poškodovane, sta umrli še dve, tako da je dosedaj vsega skupaj osem mrtvih. Težko ranjenih je še osem, lahko ranjenih pa šest.

Francoski letalci metali bombe na kolodvor v Haltingonu.

BASEL, 16. (Kor.) Danes zjutraj so francoski letalci metali bombe na novi kolodvor v sosednji bavorski občini Haltingon, vsled česar sta bila razdžana dva železniška vozova. Na kolodvoru je začelo goreti. Tukaj je bilo lahko opaziti pokanje šrapnelov na tilniški višini postavljenih topov za obrambo. Letalci so odleteli, ne da bi bili zadeti.

Nemška letala na delu.

LONDON, 16. (Kor.) Listi poročajo, da sta bili v krajih, katere so obiskala nemška letala, poškodovani dve hiši po bombah. V Walsendu je prodrla bomba skozi streho neke hiše, prodrla je tudi strop in lahko poškodovala neko staro ženo, ki je stanovala v hiši. V tinedskem okraju vlada veliko vznemirjenje.

AMSTERDAM, 16. (Kor.) »Nieuwe van den Dag« poroča iz IZLZENDIJE: Minulo noč je v Tannenwaldu pri Aelterju pristalo neko letalo, ki so ga pri Yperu obstreljevali.

Tajnik uprave francoskega tabora v Nancyju aretiran.

LYON, 15. (Kor.) Kakor poroča list »Nouveliste« je bil tajnik upravnštva armadnega tabora v Nancyju, vojak Goupil aretiran, ker je od dobaviteljev, katerim je dajal prednost, prejel 20.000 frankov darila. Goupil je priznal svoje dejanje. A-

retirani sta bili tudi dve civilni osebi in pričakuje se, da jih aretirajo še več.

»Westminster Gazette« o angleških izgubah pri Nieuw Chapellu.

LONDON, 10. (Kor.) »Westminster Gazette« razpravlja o poročilu feldmaršala Frencha glede bojev pri Nieuw Chapelle in St. Eloi in pravi: Nekaj težkih izgub si bi bili lahko prihranili, ako bi bilo vodstvo smoteno. Lahko pričakujemo, da se v prihodnje težavna podjetja poverijo voditeljem, ki so v prejšnjih vojnih dneh pokazali svojo moč in spretnost. Hvala, ki jo je izrekel feldmaršal French generalu Douglas Haigu, bo našla na Angleškem odmev. Da pa jo popolnoma upoštevamo, moramo biti gotovi, da ni v spremstvu z imenovanji, odklopanji in slavošpevi mož, o katerih je znano, da se niso odklovali.

Gladstonov nečak padel na bojišču.

CURIH, 16. (Kor.) Kakor poroča »Züricher Zeitung«, je na bojišču padel Gladstonov nečak.

Nemci ujeti na norveški jadrnici.

LONDON, 16. (Kor.) V Edinburghu so iz Kirkwalla pripeljali osem nemških vojniških jadrnic, ki so jih ujeli na neki norveški jadrnici, ki naj bi jih bila prepeljala iz Južne Amerike v Hamburg.

Bombardiranje angleške obali.

BEROLIN, 16. (Uradno.) V noči od 15. na 16. aprila so mornariški zrakoplovi več utrjenih krajev ob južni angleški vzhodni obali uspešno obmetavali z bombami. Zrakoplove so pred in med napadi silovito obstreljevali, a so se vrnili nepoškodovani.

Nomestnik načelnika admiralnega štaba: pl. Behncke.

»Zeppelin« ob izlivu Thyne.

BEROLIN, 16. (Kor.) K napadu nemškega mornariškega zrakoplova ob izlivu Tyne, piše »Lokalanzeiger«: Potovanje, ki je je napravil Zeppelinovec preko angleškega ozemlja, ni bilo veliko, vendar pa je ogroževalo najkrajnjo sever Anglije in Škotske v grofivini Northumberlandski, ozemlje, ki je zelo bogato na premogovnikih, steklarnah in železolinah. List opozarja zlasti na dejstvo, da za angleško trgovino tako izredno važna reka Tyne s Southshieldsom in Newcastleom, z železnicami, tovarnami in ladjedelnicami, nikakor ni varna pred nemškimi bombami. Ta polet Zeppelinovca je dokazal, da zamorejo naša letala vsak trenutek ogroževati velike ladjedelnice ob Tyne. Za angleško brodogradnjo je to gotovo zelo neprijetno razkritje.

Angleška blokada.

LONDON, 16. (Kor.) Parnik »City of Cambridge« črte Ellerman je bil dne 28. marca t. l. na potu iz Aleksandrije v Liverpool pri Bishprocku v razd. 250 jardov napaden od nemškega podvodnika. Podvodnik, ki se je pokazal na krmilni strani, je začel streljati. Parnik je premenjal smer in sicer s polnim parom. Dasiravno je vozil samo s hitrostjo 13 vozlov na uro, se mu je vendar posrečilo, da je pred mrakom ušel torpediranju. Osem strelcev je zadelo in povzročilo precej škode, vendar ne toliko, da bi ladja ne bila sposobna za vožnjo. Ko se je stemnilo, ni podvodnik več zasledoval parnika.

Mladi ljudje so bili dijaki, katerih eden, po imenu Virgil, je že igral ulogo v naši povesti.

Dobili so največjo sobo v hiši, salon šte. 5.

Ta salon, ki se je držal kabineta, v katerem je spala Pivoine, je ločila od kabineta le tenka stena.

Uboga deklica je morala spati zelo trdno, da se ni zbudila po strahovitem hrupu, s katerim so pridrli dijaki v salon.

Količina opija, ki ga je Armadij Carcan dal v kozarec vina, je bila dovolj močna, da je ne bi bila samo uspavala, temveč jo celo tudi umorila.

Pivoine se ni prebudila.

V sosednji sobi pa se je godilo tako-le: V najkrajšem času je bila miza pripravljena in že je bilo tudi na njej v obilici gnjati in mrzle perutnine, da so dijaki lažje čakali pečenih rebere in zrezkov, ki so jim jih pripravljali v kuhinji.

Pred vsakim gostom je stal velik kozarec, ki je držal nekako pol steklenice. Te kozarce so mladi ljudje neprenehoma polnili z dobrim namiznim vinom, ki se je lesketalo v kozarcih kakor tekoč rubin.

Tudi parnik »Karanja«, vozeč iz Glasgowa v Le Havre je bil od podvodnika napaden. Parnik se je na ta način obvaroval pred podvodnikovimi strelji, da mu je obračal nasproti vedno sprednji zgib.

Parnik »Karanja«, ki se je nahajal, ko je bil napaden, v bližini Longships, je pobegnil naravnost proti obrežju, kjer je bilo več ribiških parnikov, ki so smatrali podvodnik najbrže za angleški patroljni čoln, dokler ni prenehal zasledovati.

Torpediran nizozemski parnik »Hatwijk«.

AMSTERDAM, 16. (Kor.) Iz Hock van Holland poročajo: Nizozemski parnik »Katwijk«, je bil vozeč iz Baltimore v Rotterdam žito za nizozemsko vlado, torpediran v višini svetilne ladje noordhinderse. Posadka se je rešila in se nahajala na krovu svetilne ladje, odkoder je odpeljeval v mornariških šalupah.

K temu pripominja Wolffov urad: Od strani nemške vlade uvedena preiskava v kratkem razjasni zadevo.

Nizozemski parnik protizakonito potopljen.

AMSTERDAM, 16. (Kor.) Listi priobčujejo uradno poročilo o potopitvi parnika »Katwika«: Ladja je plula od angleške obale in so ji svetlovali, naj vozi samo podnevi. Ob 7.30 zvečer se je zasidral parnik sedem milj zapadno od svetilne ladje pri Noordhinderu. Ladjo je bilo mogoče spoznati, ker je bila pobarvana v holandskih barvah, po imenu ladje in domovinskega pristanišča ter zastavi. Naenkrat je ladja dobila močan sunek. Ladja je bila predrt. Spustili so čolne v morje. Naenkrat se je tik ob ladji prikazal iz morja podvodnik, čigar številka in ime se nista dala spoznati. Klicali so podmornik, ki je bil oddaljen 15 metrov, a niso dobili odgovora, tudi ne na poziv, naj zavleče čolne v Noordhinder. »Katwik« se je potopil v 20 minutah.

»Rotterdamsche Courant« pravi: Potopitev »Katwika« se je dogodila proti običajem pomorske vojne in proti pravilom mednarodnega prava. Nizozemska vlada ne opusti ničesar, da ugotovi nacionalitetu podvodnika. List izraža prepričanje, da se vlada, kateri pripada podvodnik, ne bo skrivala, temveč odkrito priznala dolžnost, da povrne moralno in materialno škodo. Vlada gotovo energično nastopi za pravice nevtralecev.

Angleška spodnja zbornica.

LONDON, 15. (Kor.) Državni tajnik Harcourt je odgovoril na vprašanje, ako lahko poda zbornici izjavo glede odgoditve državne konference, sledeče: Sporazumno z ministrskimi predsednikom smo dogovorili, da bi bila normalna konferenca v tem letu sovražnosti težavna, ako ne nemogoča. Vendar pa namerava vlada, ko pride čas za razpravljanje mirovnih pogajanj, obvestiti dominij ter ga vprašati za njegovo mnenje.

Potni listi za Angleško.

LONDON, 16. (Reuterjevo poročilo.) Po 25. aprilu se morajo potniki na Angleško in z Angleškega izkazati s potnimi listi.

Angleška za izdelovanje vojne municije.

LONDON, 15. (Kor.) Ministrski predsednik Asquith je v spodnji zbornici razglasil imenovanje komisije, ki ima nalogo, da skrbi za vspešno uporabo vseh produk-

Samo eden med njimi je bil nekam slabe volje in molčeč, ni praznil svojega kozarca in se je zdel popolnoma zatopljen v misli.

Bil je Virgil.

Kdor ga je videl tako mirnega in resnega med njegovimi veselimi in hrumečimi tovariši, je mogel trditi brez pridržka, da se je veselo pojedinje udeleževalo njegovo telo, njegov duha pa da je bil odsojen bogve kako daleč.

Njegovega sosedu je končno začel vznemirjati njegov neprestani molk in zaklical je: — Virgil! Virgil!

— Kaj je? — je vprašal Virgil in pogledal kvišku.

— Reči ti moram, da si danes zabaven kakor kak profesor pravoslovja.

— Kaj neki veš ti o tem! — je odgovoril Virgil ironično, — saj v vsem svojem življenju še nisi čul vseučiliške predavanja.

— Zbadljivka še ni odgovor.

— Popolnoma res.

— Kako to?

— To samo potrjuje izrek, ki ga imam zelo rad.

— Izrek?

ktivnih moči, s katerimi država razpolaga in sicer v svrhu izdelovanja vojne municije. Član komisije je tudi finančni minister Lloyd George, Balfour in vodja delavstva Artur Henderson.

Vojna Turčije proti tropsporazumu.

Boj za Durdanele.

CARIGRAD, 15. (Kor.) Kakor poročajo iz Dardanel, se je včeraj ponoči poizkušalo nekaj sovražnih torpedov v varstvu teme približati vходу v morske ožine, a so se umeknile takoj, ko so začele nanje streljati turške baterije.

LONDON, 15. (Kor.) »Star« poroča: Danzadnem prihajajo velike mase turških čet na Galipolski poluotok. Posebno v Kilid Bar prevajajo težke topove iz carigradskih utrdob v Dardanele. Dospelo je tudi veliko število nemških letal, ki obstreljujejo zavezniško transportno brodogradnjo. — Škoda, ki so jo napravila, ni znana. Zavezniške vojne ladje vsak dan bombardirajo turške postojanke.

Boji v Mezopotamiji.

LONDON, 16. (Kor.) Državni tajnik za Indijo poroča o zadnjih bojih v Mezopotamiji:

Ko so dospela znatna ojačenja, so Turki začeli ofenzivo proti angleškim pozicijam pri Korni, Ahvazu in Shaibi. Napad na Korno se je pričel 11. aprila popoldne in se je omejeval na artiljerijski ogenj iz velike razdalje, ki je ostal brez učinka, ker kroglice niso zadele zakopov. Obstreljevanje se je 12. aprila zopet pričelo z enakim neuspehom. Edina škoda, ki so jo napravili, je bila razrušitev dela mostu čez Tigris, ki ga je zadelo plavaljoča mina. Do pehotnega napada ni prišlo, toda naše čete so opazile večje število turških vojakov v domačinskih čolnih, katere so obstreljevale obrežne baterije in pa topovi ladje »Odin«.

Napad na Ahvaz se je omejeval tudi na artiljerijski ogenj, ki je 12. aprila trajal ves dan. Na severu, zapadu in jugu angleških postojank so se pojavile znatne konjiške čete, ki pa niso prišle v strelni doseg.

Resne oblike so zavzele akcije pri Shaibi. 12. aprila zjutraj je sovražnik pod zaščito svoje artiljerije napadel angleške postojanke od juga, jugozapada in zapada, obnavljal je tri ure svoje napade in se je zakopal nato v zakopih. Napad od juga se je popoldne ponovil, a so ga Angleži zavrnili. V noči od 12. na 13. aprila je sovražnik nadalje obstreljeval angleške postojanke. 13. zjutraj je ugotovila naša konjiška patrolja, da so Turki zasedli nekaj hiš in okopov nekdo eno miljo severno od angleških postojank. Angleži so napadli in pregnali Turke. Pozneje je boj krenil proti zapadu, kjer se je sovražnik tudi moral umekniti. Preganjanje je bilo ustavljeno ob polni treh popoldne.

Papež za Poljake.

RIM, 16. (Kor.) V pismu, s katerim kardinal Gasparri krakovskemu knezoškofu naznanja papežev dar v prid poljskemu prebivalstvu v znesku 25.000 K, pravi kardinal, da beda, v kateri vzdihuje vse prebivalstvo na Poljskem, katero je moralo več pretrpeti zaradi žalostnih posledic vojne, kot katerokoli drugo, in še trpi, že dolgo z brezmejno žalostjo napol-

— Da, izrek: Na nespametno vprašanje ni treba odgovora.

— Popolnoma prav, toda o tem ni govora.

— O čem pa?

— Pojasni mi nekaj.

— Pojasnim? Sališ se menda!

— Nikakor ne.

— Priznati ti moram, da ne razumem prav.

— Razumel me boš takoj. Pred vsem pa, gospoda moja, — je rekel Virgilov sosed s povzdignjenim glasom, ko je potikal z noževim ročnikom po mizi, — prosim trenutek miru, da morem našega tovariša Virgila podvreči zaslisanju, pri čemer hočem postopati dostojanstveno in ceremonijalno, kakor je treba v takih slučajih . . .

— Tiho! mirno! — je klicala družba.

— Ali misliš napraviti z menoj slab dovip, Margueret? — je vprašal Virgil dijak, ki je govoril pred njim.

— Nikakor ne, hočem le, da meni in našim tu navzočim prijateljem pojasniš svoje vedenje napram nam, ki je kakke štiri tedne sem vsaj zelo čudno.

— Moje vedenje? . . . Tebi se pač nekoliko meša. Margueret!

njuje očetovo srce papeževu in mu je dalja povod, da napravi Poljakom z osebnim darom in lastnoročnim pismom izrazi vso žalost svoje duše in vso svojo očetovsko ljubezen. Toda doslej prihajajoče vesti so bile tako zelo žalostne, da papež ne more, da ne bi pohitel iznova na pomoč nesrečni Poljski, z najzivejšo željo, da bi nekoli olajšal brezmejno njeno gorje. Papež pošilja neprestano svoje molitve k bogu, da bi se dobrodejni žarek miru iznova posvetil nad svetom, obenem pa velja njegove goreče želje in njegove vroče molitve blaginji vsega velikodušnega poljskega naroda, ki je po stari tradiciji tako vdan sv. stolici in ki ga sedaj izkuša najhujša nesreča.

Papež hoče, da bi bile njegove želje in molitve kot nov dokaz njegove globoko občutene ljubezni in blagor vsemu Poljskemu, pa naj pripada Avstriji, Nemčiji ali Rusiji.

Papež, obračajoč se na knezoško kraljevsko, s katerim sv. stolica običajno najlaže, in pošilja mu 25.000 K, se hoče obrniti na vse poljske škofove, da s tem darom, ki z resnimi potrebami Poljske brez dvoma ni v nikakem razmerju, poda jasen dokaz čisto posebnih ljubezni, ki jo čuti namestnik Kristusov v svoji vzvišeni revščini, katere se kaže v tem strahovitem času bolj kot kdaj, za vse Poljsko. Papež bi gledal z zadovoljstvom, ko bi vsi škofi avstrijske, nemške in ruske Poljske bratski pozvali vse katoličane, da bi se v molitvah in darovih združili s skupnim očetom vernikov.

Pismo zaključuje: Sv. oče prosi za vso preljubljeno Poljsko obilice nebeske pomoči in bratskega sodelovanja ter podeljuje vsem onim, ki bodo z molitvami in darovi lajšali usodo Poljakov z vso ljubeznijo svojega srca svoj poseben blagoslov.

Prostori avstrijske delegacijske palače prepuščeni v vojne svrhe.

BUDIMPEŠTA, 16. (Kor.) Avstrijski minister za notranje zadeve baron pl. Heindl, kateremu je budimpeštansko prostovoljno rešilno društvo že pred nekaj časom prepuščilo v avstrijski delegacijski palači nekaj primernih prostorov v svrhu obdržavanja odborovih sej, organizacij, nabiralne delavnosti in predavanj, je sedaj ob priliki razstave vojnega preskrbljevanja prepuščil vsemu vojnemu pomožnemu uradu še nadaljne prostore delegacijske palače v porabo.

Profesor dr. Otokar Frankenberger umrl. PRAHA, 16. (Kor.) Profesor medicinske fakultete češkega vseučilišča dr. Otokar Frankenberger je danes umrl v 63. letu starosti.

Razsodba najvišjega kot kasacijskega sodišča v razpravi proti izseljevalnemu uradu Onclula.

DUNAJ, 16. (Kor.) Trije od štirinajstih obtožencev v kazenskem postopanju proti uslužbenecem in pomagačem Onclulovega izseljevalnega urada, ki so bili meseca julija 1914 radi sodelovanja pri izseljevanju vojaškemu naboru podvrženih in radi prestopka zakona glede izseljevanja obsojeni, in sicer solastnik urada Alojzij Müller, njegov uradno določen vodja Albert Bernhard in agent Maks Kosel so podali ničnostno pritožbo. Najvišje kot kasacijsko sodišče je ničnostno pritožbo odbilo kot neutemeljeno.

Eksplozija v rudniku.

KRPANJ, 16. (Kor.) V Krapnju v Istri se je dogodila večeraj v rudniku ob polpetih popoldne eksplozija premogovnega prahu, povzročena vsled električne vžigalnice. Ubitih je bilo devet delavcev, trije pa so bili težko ranjeni.

1. maj na Ogrskem.

BUDIMPEŠTA, 16. (Kor.) Vodstvo socialistične stranke je sklenilo, da se za 1. maj odpove delavskemu počitku in tudi ne priredi demonstracijskega obhoda.

Domuče vesti.

Pripustitev vojnopoštinih zavirkov. Od 19. do 23. dne aprila t. l. smejo vsi poštni uradi sprejemati vojnopoštne zavirke za sledeče vojnopoštne urade: Štev. 9, 11, 13, 17, 18, 22, 27, 29, 30, 39, 45, 46, 51, 55, 56, 70, 78, 79, 81, 83, 87, 88, 94, 95, 99, 101, 104, 106, 116, 119, 126, 139, 156, 186, 210, 301, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 311, 312, 313, 316, 317, 319, 350, 507.

Nečakova nehalnost. Branjevka Alojzija Bassa, ki stanuje v ulici della Sorgente šte. 5, ima nečaka, sina svoje sestre, in ta je 15letni pekovski vajenec Srečko Rusconi ter stanuje v ulici Maiolica šte. 4. Teta Alojzija ima navado, da svojega nečaka Srečka povabi na svoj dom za večje praznike. Tako je bil Srečko pri teti Alojziji na dan sv. Štefana lanskega leta. Ker je pa morala teta tudi tisti dan po opravilu od doma, je bila pustila doma Srečka samega. Naslednji dan, torej dne 27. decembra je pa teta konstatirala, da ji je bilo ukradenih iz neke nezaklenjene omare 80 kron. Reva je preklinjala tatove, a ni tativne niti prijavila policiji, ker ni niti od daleč sumila na svojega nečaka in ker si sploh ni mogla nikakor misliti, kdo da jo je okradel. — Minoli velikonočni ponedeljek je pa bil Srečko zopet povabljen k teti Alojziji. In tudi to pot je morala teta po opravilih od doma ter je zopet pustila Srečka samega doma. A glej: tudi to pot je bila okradena; ukradenih jih je bilo 64 kron, katere je bila zavrila v neko cunj in potem vse skupaj položila vrh nekega jersba, da je bil poln zelenjavi. Tedaj je pa dobra teta Alojzija izprevidela, da jo ni prvič in drugi okradel nihče drugo nego njen nehalni nečak Srečko Rusconi in ga je zato — pred par

dnevi ovadila na policijskem komisariatu v ulici dei Bachi. Vsled te tetine ovadbe je bil Srečko predvčerajšnjim popoldne aretiran. Na policiji je Srečko sicer priznal svojo krivdo, le to je trdil, da na dan sv. Štefana ni vzel 80, temveč le 50 kron. Glede zadnjih 64 kron je pa priznal celo svoto. Na vprašanje, kaj da je počel z denarjem, je rekel, da ga je izročil neki Heleni Pestlovi, ki stanuje v hiši šte. 7 v ulici Maiolica. Pestlova je bila vsled tega pozvana na policijo, a zadržila je z vso odločnostjo, da jej ni Srečko Rusconi nikdar izročil niti vinarja. Pač pa je povedala, da ji je pravil njen 8letni sin, da je videl Srečka, ko je skrival denar v smetišču, ki se nahaja na dvorišču hiše, v kateri ona stanuje. — Srečka so seveda pridržali v zaporu.

Grozna nesreča pri otroški igri: sedemletno dečko zgorelo. Predvčerajšnjim popoldne so se otroci v zgornji Carbolli zmešali, da se bodo igrali vojno. Razdelili so se v dve stranki, ki ste izkopalje vsaka svoj jarek. Da bo pa njih vojna igra bolj silna pravi, resnični vojni, so nabrali razne suhljadi in jo zažgali pred jarki, da se je kadilo: če ni bilo pravega streljanja, je bil vsaj dim. Naenkrat je pa neka gorča trska padla na 7letnega Herminja Eratha, sina Petra Eratha in Eme, rojene Petrovičeve ter mu zažgala obleko. Ubogi dečko je bil mahoma ves v plamenu: njegovi tovariši so takoj vsi pobegnili, a na njegovo grozno vpitje so prihiteli ljudje, ki so nesrečnega dečka brž slekli in ga nemudoma prenesli na podružnico pomožne postaje društva „Igea“ v ladječelnici pri Sv. Marku. Tam je zdravnik konstatiral, da je revček grozno ožgan po vsem životu, mu podelil najnujnejšo pomoč in ga dal potem takoj prepejati v mestno bolnišnico, kjer so ga položili v trajno kopejo. A vse to ni nič koristilo, ker je ubogi otrok umrl že ob polsedmih zvečer.

Aretacija tatov, ki so izvršili tatvino v skladišču „Delavske konsumne zadruge“. V noči od 11. do 12. marca t. l. so tatovi vlomili v skladišče „Delavske konsumne zadruge“ na Acquedotto št. 67 ter so ukradli 125 kron denarja in raznega jestvinjskega blaga v skupni vrednosti 362 kron. Policijski nadzornik Titz je pa sedaj izvolal tatove ter jih aretirati, in ti so: 20letni inštalater Humbert Ambrosich, ki je stanoval v hiši št. 83 na Acquedotto pri Antonu Nataliju, 21letni Just Jerovšek, stanojoč v ulici Stadion št. 19, 26letni Karel Coccolo, stanojoč v ulici A Canova št. 13, in 19letni Emil Trani, stanojoč v ulici del Moline a Vento št. 15. Kakor povedano, je Ambrosich stanoval pri gospodu Antonu Nataliju, a ta je poslovovala v okrašenem skladišču. Na ta način je bilo Ambrosichu lahko priti do ključev skladišča, jih oddati v vosek in jih dati potem ponarediti. Ko so ga tirali na policijo, je Ambrosich blizu cerkve sv. Antona novega segel v žep, vzel iz njega neki ključ in ga zalučal daleč proč. Vendar so ga pa detektivni pozneje našli.

Smrt na delu je našel večeraj popoldne 48letni poljedelec Andrej Cerkvenik, ki je stanoval na Vrdelci šte. 652. Ker ni imel svojega posestva, je revež hodil na dnino k raznim kmetom. Večeraj je delal pri kmetu Čuntari v ulici sv. Kilina pri Sv. Ivanu šte. 73. Popoldne je zalival, kjer je posejano. Imel je dva škropilnika, s katerima je zajemal vodo v neki bližnji mlaki in potem z njima zalival rane njive. Revež je bil pa epileptičen, to je, trpel je na padavici, ali kakor pravi ljudstvo: je imel bolezen sv. Valentina. In ravno ko je zajemal vodo, ga je prijel napad te grozne bolezni in revež je padel v mlako, kjer je utonil. Okoli štirih popoldne ga je neki drug delavec, ki je tudi delal pri Čuntari, našel v mlaki. Poklical je brž ljudi, ki so reveža potegnili iz mlake, a bilo je že prekasno. Nato so o dogodku obvestili redarstveno stražnico pri Sv. Ivanu, odkoder je bil takoj pozvan na pomoč zdravnik z zdravniške postaje. Zdravnik se je res kmalu pripeljal na lice mesta, a storiti ni mogel drugega, nego konstatirati, da je nesrečni Cerkvenik že mrtev. Redarstveni nadzornik Kralj je takoj obvestil o dogodku policijski komisariatu, odkoder je pohitel na lice mesta policijski oficijal Logar, ki je obenem poskrbel, da je prišla tja tudi sodna komisija, namreč rpeiskovalni sodnik dr. Zanchi in njegov zapisnikar. Ko je komisija vzel vso stvar na zapisnik, so truplo pokojnega Cerkvenika prepeljali v mrtvašnico pri Sv. Justu.

Mati in hči, obe tatice. Anton Gregorič, ki stanuje v ulici della Fonderia šte. 12, je prijavil policijskemu komisariatu v ulici dei Bachi sledeči dogodek: Do dne 12. t. m. sta stanovali pri njem 60letna Angelina vdova Nejedlyjeva in njena hči, 3letna Klara. Dne 12. t. m. sta pa izginili, ne da bi bili plačali stanarino, ki je znašala že 44 kron, a obenem sta mu odnesli dve rjuhi, dve brisači, namizno preprogo in za 60 kron volne iz žimnice, na katerih sta ležala. Na podlagi te Gregoričeve ovadbe je bila večeraj jutraj aretirana Klara Nejedlyjeva, in sicer ravno ko je prišla iz hiše šte. 4 v ulici Pondares pri nekem Ivanu Bibalo. In glej: ravno v onem trenutku, ko so policijski agentje aretirali Klaro, je za njo prihitel Bibalo sam, in povedal agentom, da je Klara tudi njemu ukradla dve posteljni odeji in da je skoraj popolnoma izpraznila žimnico, na kateri je spala, vzemši iz nje za kakih 60 kron volne. Klaro so seveda odvedli na policijski komisariat v ulici dei Bachi, a njeno mater Angelino Nejedlyjevo jim ne bo treba iskati, ker se že nahaja v zaporu zaradi nekega drugega prestopka tatvine.

Za pet praznih vreč. Redar Anton Hrovat je prednočnim ob osmih v ulici della Zonta aretirati 21letnega težaka Hektorja Buršiča, ki je doma iz Pazina, a stanuje tu v ulici Giulia šte. 73. Redarju se je namreč

reč zdelo sumljivo, da ima Buršič pri sebi one prazne vreče in zato ga je vprašal, kje da jih je dobil. Buršič mu je rekel, da je bil nesel krompir v neko družino, a ko ga je redar vprašal, kje da stanuje ta družina, mu ni znal Buršič tega povedati. Na policiji je pa slednjič Buršič priznal, da je one vreče ukradel na trgu pri Rdečem mostu. Rekel je, da je to storil zato, ker je bil lačen, in izjavil tudi, da obžaluje svoj čin. Sicer so pa vreče vredne le 2 kroni.

Umrli so: Prijavljeni dne 16. t. m. na mestnem fizikatu: Bubič Narciz, poldrugo leto, ulica dei Bachi šte. 3. — V mestni bolnišnici dne 13. t. m.: Valentinuzzi Ivan, 45 let; Cupin Renat, 12 let; Visintin Fran, 74 let; Ruff Josip, 45 let; Furlan Ljudevit, 36 let.

Vesti iz Goriske.

Procesija za mir in rešitev iz sedanje vojne bo dne 25. aprila, in sicer iz Gorice na Svetogoro. Priredita jo društvi „Skalnica“ in „Slovensko katoliško delavsko društvo“ v Gorici.

Regulacija rek in hudournikov v Goriško-Gradiškanski. Vršila se je seja stalnega odbora za regulacijo rek in hudournikov v Goriško-Gradiškanski. Udeležili so se seje namestnik baron Fries, goriškega deželnega glavarja je zastopal poslanec dr. Bugatto, deželni odbor goriški inženir Artur Glessich, bili so navzoči še iz ministrstva za javna dela sekcijski načelnik Landa in višji stavbeni svetnik Orghut, dvorni svetnik E. Markus, iz poljedelskega ministrstva svetnik Leon, dalje še zastopniki namestništva in drugih uradov. Razpravljalo se je o programu za regulacijo drugega polletja. Določena so razna važna dela glede regulacije rek in hudournikov. Govorilo se je tudi o načrtih, katere treba izvesti takoj, ko nastopijo normalne razmere. — Čudno se nam zdi, da pri tako važni stvari za Slovence ni bil nazadnje noben slovenski odbornik ter da ob takih prilikah zastopa deželnega glavarja italijanski poslanec.

Matura na realki v Gorici. Maturo so napravili dne 11. t. m. sedmošolci Slovenije: Angelj Fajt, Ilij Bratina, Karol Jančič, Vasil Pilon in Stanko Ravter, dalje: Ivan Delpin (z odliko), Oton Kroutil, Feri Vogrig, Engelbert Nouta. Vsi so odšli k vojakom.

Opasno je obdeli zlatomašnik Josip Mašera v St. Mavru pri Gorici. Zlatomašnik se nahaja že v visoki starosti.

Radi nagovarjanja vojaške straže, naj ne stori svoje dolžnosti, je bil obtožen neki 56leten M. K. s Cerkljanskega; to bi se bilo zgodilo 22. januarja 1915. Obtoženec je poudarjal, da je božjasten in da je bil kritičnega dne popolnoma pijan, tako, da se ne spominja, da bi bil storil to, česar ga dolže. Zasihišani je bilo več prič, zaslišana sta bila tudi psihijatra dr. Göstl in dr. Franzoni, zdravnik v goriški deželni umobolnici. Vojaški sodni dvor je sklenil obdržati obtoženca na opazovanju, da doženejo zdravnik, kakšno je njegovo duševno stanje. Predsedoval je razpravi dr. Škrj, javno obtožbo je zastopal dr. Trtnik, branitelj je bil dr. A. Pettarin.

Izpred vojnega sodišča. Neki L. P. iz Gorice, rojen leta 1875, po poklicu mizar, je bil obtožen radi govorjenja za državo razžaljevala. Razprava je trajala ves dan. Zasihišanih je bilo mnogo prič. P. je bil obsojen na dve leti težke ječe, v katero se vstaje preiskovalni zapor.

Fran Marušič iz Solkana je odšel kot voznik v vojno. Star je 34 let. Te dni je umrl v vojaški bolnišnici v Sarajevu. Pokopan je bil z vojaškimi častmi. Mnogi tovariši in znanci so ga sprejeli na zadnji poti. Doma ga čaka žena z dvema otročičema.

Iz Sibirije se je oglašal po 8 mesecih Ivan Vidmar z Otlice nad Ajdovščino št. 57. — Oglašil se je tudi Jakob Mrak s Pečin na Tolminskem, ki je služil pri 97. polku. Oba sta zdrava. Pismo Mrakovo je hodilo iz Rusije na Pečine celih 144 dni. — Oni, ki pričakujejo že mesece kak glas od svojih dragih iz vojne, naj torej nikar ne obupavajo.

Za jetiko je umrl v rezervni bolnišnici Rdečega križa v Gorici Rafael Pecarari iz Ločnika doma, vojak 4. domobranskega polka, Star je bil 21 let.

V Gorici dobro znani Březina, o katerem smo svoj čas poročali, da je šel, kamor ga je vleklo srce, je tam hujskaril ter bil radi tega celo prijet od oblasti, ta Březina ima sedaj tam baje prav dobro službo v neki banki. Tudi nekega drugega Goričana so tam namestili.

Umrli je v Gorici gospa Josipina Pordon, ki je imela dolgo vrsto let slaščičarno na Travniku. Pokojnica je bila rodom Bovčanka.

V Gradežu je preskrbovala z živežem skozi 4 mesece okoli 500 oseb ljudska kuhinja, ali sedaj je morala prenehati, ker ni več denarja in živil na razpolago. — Občinski zastop je preskrbel nekaj javnih del, tako so dovršili dela sprehajališča po „digi“, sedaj razširijo pokopališče in izvršijo nekatera vodovodna dela, kar vse bo stalo okoli 130.000 kron. Bo že nekaj za služka za razne brezposelne ljudi v Gradežu.

Naš rojak Henrik Čermelj, vojak 97. pešpolka, se nahaja sedaj kot rekonvalescent v Kranju; poprej je bil v kopalšču Kreuzen na Gornjem Avstrijskem. Piše med drugim: »Dobri ljudje so bili gori, ali tukaj v Kranju so še boljši. Kranjci so duše, ki znajo ceniti vojaka po njegovi službi...«

Za cerkev srca Jezusovega v ulici Leopardi je daroval monsignor Ivan Wolf v Gorici eno oblagajočo vojnega posojila, vredno 1000 kron.

Padel je na bojnem polju Ivan Popček, doma od Sv. Lucije na Tolminskem. Rojen je bil leta 1888. Te dni so izvedeli doma, kjer so upali, da se še vrne, da je mrtev že od 29. decembra.

Za brezposelne. Goriški magistrat vabi brezposelne delavce, naj se oglašijo v vojaškem oddelku, kjer morejo dobiti delo.

»Zlati vodnjak« v Ogleju. Pretekli dni so krožile po listih vesti, da so odkrili v Ogleju om zlati vodnjak, ki živi v legendi oglejskega prebivalstva in v katerega bi bil Atila, ki je ropal in požgal, pometal razne ugrabljene zaklade. Kaže pa se, da je ta sedaj izkopani vodnjak res star ali tak je, kakor so jih že več izkopali, pa še v nobenem ni bilo Atilovega zaklada. Kar je prebrisani Atila nabral zakladov, jih je gotovo odnesel s seboj, ne pa da jih pusti Oglejcem za spomin v vodnjaku.

Vesti iz Istre.

Iz Črnikala. Tudi naša vas je izkazala svojo dolžnost do presvetlega vladarja in države; kajti oddala je nad 100 mož pod vojne zastave, akoravno šteje vas le 80 hiš. Med temi so mladeniči, so možje gospodari, so očete, ki so pustili doma kopro, nedorastli otroci. Bila je raditega bridka in težavna ločitev, vendar ni bilo niti enega, ki bi bil pozabil na svojo dolžnost do cesarja in države. Niti eden ni zamudil, da bi se ne bil predstavil pravočasno tam, kamor je bil poklican; pač pa jih je več, ki so se zgledali po en dan poprej, nego jim je bila dolžnost.

Odsotnost tolikih mladeničev in čvrstih mož se pozna tudi pri nas, posebno sedaj ob pomladanskem poljskem delu. Je mnogo kmetij, kjer ni nobenega moškega, a kjer je kakšen, ali je premlad, ali prestar, ali pa nadležen in bolehav, tako, da lahko rečemo, da ni skoraj nobenega, ki bi bil sposoben za težavnejša poljska dela. — Vendar pri tem pomanjkanju delavnih moči napredujejo poljska dela in bi še boljše napredovala, ako bi bilo ugodnejše vreme. Pri nas je težka ilovnata zemlja in letošnji zimski in spomladanski dež nas je mnogo zadržal pri poljskem delu. Vendar tu druge pomoči kot potrpeti in čakati ugodnejšega vremena.

So še druge težave, ki nas tarejo in zato bi jih radi javno potožili, da bi se nas kdo usmilil in nam odpomogel. Pri nas v Črnikalu je c. kr. pošta za vasi: Črnikal, Osp, Gobrova, Crnotiče, Loka, Podpeč, Zazid, Zanigrad, Dol, Hrastovlje, Rožar, Kubed, Gradišče. Iz tega je razvidno, da mora imeti c. kr. pošta precej prometa posebno pri sedanjih odsotnostih tolikoga števila ljudi. Vendar je v zvezi s c. kr. poštanim uradom na Kozini le po enkrat na dan po poštopu, ki odhaja iz Črnikala jutraj in se vrača popoldne. To zadržuje vse liste; kajti preden prihaja naša pošta na Kozino, je že odšla jutranja pošta iz Kozine, a predno prihaja popoldanska pošta na Kozino, odhaja že naš poštop v Črnikal. Še slabše je s poštnimi paketi. Poštop je pogojen s poštarjem v Črnikalu, da ne nosi drugega, nego samo torbo. Ker je poštar v Črnikalu obenem tudi trgovec, ki ma svojo podružnico na Kozini, odnaša došle pakete iz poštnega urada na Kozini v njegovo štacuno na Kozini. Tam čakajo, kedaj odide poštarjev voz v Črnikal, da jih vzame s seboj. Enaka se godi s paketi, ki se oddajajo na pošto v Črnikal. Ti čakajo v poštarjevi štacuni v Črnikalu. Vsled tega so se nam mnogokrat, posebno v zimi, prigodili jako ne ljubi slučaj. Vojak je pisal domov, da pojde v kratkem na bojno polje ter prosil, naj se mu pošlje, preden odide, kaj perila. Domači so poskrbeli, da se je v najkrajšem času oddal na pošto paket volnenega perila. Slučaj je pa hotel, da poštarjev voz ni odšel že dva, tri ali tudi več dni na Kozino. Paket je ležal na pošti v Črnikalu, a ko je prišel na določeno mesto, ni bilo več voljaka: kajti odšel je, kamor ga je klicala vojna dolžnost, in ker vojne pošte le redkokdaj prevažajo tudi pakete, je prišel po daljšem času nazaj v Črnikal, kar bi se ne bilo dogodilo, ako bi bil odšel iz Črnikala takoj, ko je bil oddan. Nočemo popisovati, kolikokrat so se vsled tega nerada pokazila jedila, ki so bila oddana na pošto. Prosimo pa c. kr. poštno ravništvo, naj nam odpomore z ustanovitvijo voznice pošte. Ako vozna pošta na Kozino preveč stane, ne vemo, zakaj bi se ne napravilo te v bližnje Dekani?

Ze iz prej navedenega je razvidno, da je naš poštar tudi trgovec, ki vodi sam eno trgovino v Črnikalu in eno na Kozini. To mu daje mnogo opravka, vsled česar ne more skrbeti za poštno uradovanje tako, kakor bi bilo želeli. V oddelku Kortine se ne dostavljajo pošiljave, akoravno spada tudi ta k Črnikalu, a v Črnikalu vročuje vse pošiljave pismošoj, ki ne zna ne pisati ne brati. Posledica temu je, da marsikaj ne prihaja pravočasno v roke naslovljenca. Prosimo c. kr. poštno direkcijo, naj ona poskrbi, da se uvede bolji red na poštnem uradu v Črnikalu, ker že v pričetku smo dokazali, da smo zvesti državljeni in kot taki imamo pravico, da uživamo v popolnem obsegu državne naprave, namenjene splošni koristi državljanov.

Darovi.

— Za kruh revnim otrokom je nabral učitelj Ciril Petrovec 27. marca 3 K 50 v. Darovali so gg: nadpor. Bučar 1 K, g. por. Najžar 1 K, g. Vouk 1 K, gospa Kranjčeva 50 v. 12. aprila pa 5 K 50 vinarjev. Darovali so: gospa Birska 2 K, gospodična Milka Spacapan 1 K, g. Rojic 1 K, skupno omizje 1 K, gospa Kranjčeva pa 50 vin. 15. t. m. je nabral isti nabiralec v Deklevoji gostilni 16 K 70 vin. Darovali se po 2 K gg. notar Lokar in višji nadzornik

Marušič po 1 K gg. dr. Rybář, dr. Wilfan, dr. Gregorin, Modrijan, Dekleva, Bohinec, Pintar, omizje; drugo omizje je darovalo K. ga. Matilda 30 vin., omizje v »Commercio« 20 vin., v »Minervini« pa 70 vinarjev. Gospa Skofičeva je tem svatom pridelala 16. t. m. 2 K. Denar je nabiralec razdelil sorazmerno med učitelje slovenske šole na Acquedotto, da ga po potrebi izdajo za kruh učencem. — Vsem darovalcem iskrena hvala!

Velika svota denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. — Brezplačna pojasnila pošilja: : : Srečkovno zastopstvo 4, Ljubljana : :

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste šte. 14, vhod v ulici Giorgio Galatti, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mestno tiskarno besede so računajo enkrat več. — Najmanjša: pristojbina znaša 40 stotink.

18leten mladnik, ki govori in piše slovensko, italijansko in nekoliko nemško, išče službo v kavi pisarni. Poučbe pod »Vestem« na Ins. odd. Edinosti. 401

Vdova išče delo za par ur predpoldne. Naslov pove Ins. odd. Edinosti. 406

Štedilne družinske peč : za pečenje kruha itd. po K 720, medena obojala za saven K 8-60, prodaja CEECA, Trst, ul. Caserma šte. 14. 29

Fotograf A. Jerkič Trst, V. della Poste 10. Gorica: Gospodsk. ulica št. 7. Izvaja vse fotografiske dela. (2436)

Učenca sprejme takoj fotograf Jerkič, Trst, V. della Poste 10. 201

Gospe! V tako kritičnih časih vsak gleda da varčuje posebno pri obleki, zato kdor hoče kupiti po ceni plašče, obleke, suknja, bluze, ali krila za otroke, naj gre v prodajalno GIORGIO JESS, ulica Barriera vecchia 15. 202

V bližini ljudskega vrta se odda solidno opremljena soba z balkonom dami ali gospodu. Eventuelno tudi s hrano. Naslov pove Ins. odd. Edinosti. 101

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ulica G. Rossini št. 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.

Dr. Ivan Benkovič

odvetnik v Celju

sprejme takoj ali pozneje

koncipijenta z daljšo prakso.

Dr. HORVATH

TRST, CORSO ST. 17

Spetjalist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI

ŠIBKOST in NERVOZNOST

zu BOLEZNI v NOGAN in SKLEPIH.

Sprejema od 11 - 1 pop. in 4 - 6 zvečer ob nedeljah od 10 - 1.

Dnevnik „Edinost“ v Trstu

je izdal in založil naslednje knjige:

1. »VOHUN«. Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
2. »TRI POVESTI GRUFA LEVA TOLSTEOGA«. — Cena 80 vin.
3. »KAZAKI«. Spisal L. N. Tolstoj. Poslovenil Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
4. »PRVA LJUBEZEN«. Spisal I. Sjerglevič Turgienjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
5. »POLJUB«. Povest iz gorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světlá. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBREDNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGOSLOVANI«. (Malo odgovora na škofa Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
7. »IGRALECA«. Roman iz spominov mladeniča. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
8. »JURKICA AGICEVA«. Spisal Ksaver Šandor-Gjalski. Prevel F. Orcel. Cena K 2.—.
9. »UDOVICA«. Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomič Poslovenil Stefan Klavš. Cena K 1.60.
10. »JUG«. Historičen roman. Spisal Praproč Chocholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.—.
11. »VITEZ IZ RDEČE HIŠE«. (Le Chevalier de Mais'm rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhavec. — Cena K 2.50